

Tahap Pelaksanaan Pendidikan Jasmani di Sekolah Menengah di Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur

(The Implementation Level of Physical Education in Kuala Lumpur Federal Territories Secondary Schools)

Juriah Othman^{1*}, Borhannudin Abdullah², Saidon Amri³
Mohd Rozilee Wazir⁴

¹Fakulti Pengajian Pendidikan, Universiti Putra Malaysia (UPM), 43400, Serdang, Selangor, Malaysia.
Email: ajju241284@gmail.com

²Fakulti Pengajian Pendidikan, Universiti Putra Malaysia (UPM), 43400, Serdang, Selangor, Malaysia.
Email: borhannudin@upm.edu.my

³Fakulti Pengajian Pendidikan, Universiti Putra Malaysia (UPM), 43400, Serdang, Selangor, Malaysia.
Email: saidon@upm.edu.my

⁴Fakulti Psikologi dan Pendidikan, Universiti Malaysia Sabah (UMS), 88400, Kota Kinabalu, Sabah, Malaysia.
Email: rozileewazir@ums.edu.my

CORRESPONDING

AUTHOR (*):

Juriah Othman
(ajju241284@gmail.com)

KATA KUNCI:

Pendidikan Jasmani
Tahap Pelaksanaan
Pengajaran dan Pembelajaran
(PdP)

KEYWORDS:

Physical Education
Implementation
Learning and teaching

CITATION:

Juriah Othman et al. (2024). Tahap Pelaksanaan Pendidikan Jasmani di Sekolah Menengah di Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur. *Malaysian Journal of Social Sciences and Humanities (MJSSH)*, 9(8), e002925.
<https://doi.org/10.47405/mjssh.v9i8.2925>

ABSTRAK

Di Malaysia, semua sekolah mempunyai kurikulum Pendidikan Jasmani yang sama, buku teks yang sama dan jadual serta pembelajaran dan pengajaran (PdP) yang sama. Laporan tahap pelaksanaan PdP Pendidikan Jasmani di sekolah menunjukkan bahawa ia dilaksanakan pada tahap yang berbeza. Oleh itu, kajian ini bertujuan untuk menentukan tahap pelaksanaan PdP Pendidikan Jasmani di sekolah menengah di Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur (WPKL) berdasarkan lima faktor yang dinilai menggunakan Instrumen Standard Kualiti Pendidikan Malaysia Gelombang 2 (SKPMg2) iaitu kepimpinan, pengurusan organisasi, pengurusan kurikulum, pembelajaran dan pemudahcara (PdPc), dan kemenjadian murid. Soal selidik SKPMg2 telah digunakan kepada 27 dari 89 guru Ketua Panitia Pendidikan Jasmani sekolah menengah di WPKL untuk menilai tahap pelaksanaan PdP Pendidikan Jasmani di sekolah. Input membincangkan skor sekolah yang berbeza mengenai kepimpinan, pengurusan organisasi, pengurusan kurikulum, pembelajaran dan pemudahcara (PdPc), dan kemenjadian murid. Ia menyatakan bahawa sekolah pada tahap pelaksanaan tinggi secara amnya mempunyai markah tertinggi dalam semua bidang ini, diikuti oleh sekolah pada tahap pelaksanaan sederhana dan pada tahap pelaksanaan rendah. Ini menunjukkan bahawa sekolah tahap tinggi melaksanakan PdP Pendidikan Jasmani dengan lebih baik dalam semua aspek berbanding sekolah tahap sederhana dan rendah.

ABSTRACT

In Malaysia, all schools have the same physical education curriculum, textbooks, and learning and teaching schedule. The report on the level of implementation of learning and teaching Physical Education in schools shows that it is implemented at different levels. Therefore, this study aims to determine the level of implementation of learning and teaching Physical Education in secondary schools in the Federal Territory of Kuala Lumpur (WPKL) based on five factors assessed using the Malaysian Education Quality Standard Instrument Wave 2 (SKPMg2), namely leadership, organizational management, curriculum management, learning and facilitation (PdPc), and student development. The SKPMg2 questionnaire was used by 27 of the 89 teachers of the Head of the Physical Education Committee of secondary schools in WPKL to assess the level of implementation of learning and teaching Physical Education in the school. The input discusses different school scores on leadership, organizational management, curriculum management, learning and facilitation (PdPc), and student achievement. It states that schools at a high level of implementation generally have the highest scores in all these areas, followed by schools at a medium level of implementation and a low level of implementation. This shows that high-level schools implement learning and teaching Physical Education better in all aspects compared to medium and low-level schools.

Sumbangan/Keaslian: Kajian ini adalah salah satu daripada kajian yang telah menyiasat kesan tahap pelaksanaan PdP Pendidikan Jasmani di sekolah menengah. Kajian ini turut menyumbang kepada literatur sedia ada yang mengkaji tahap pelaksanaan dalam mata pelajaran Pendidikan Jasmani.

1. Pengenalan

Objektif Pelan Pembangunan Pendidikan Malaysia (PPPM) 2013–2025 yang memberi penekanan kepada murid tentang penguasaan kemahiran abad ke-21 dan diselaraskan dengan Kurikulum Standard Sekolah Rendah (KSSR) dan Kurikulum Standard Sekolah Menengah (KSSM) yang telah diperkenalkan pada tahun 2017 ([Kementerian Pendidikan Malaysia, 2024](#)). Kurikulum ini dilaksanakan secara berperingkat dari Tahun 1 hingga Tahun 6 dan Tingkatan 1 hingga Tingkatan 5 yang memberi tumpuan kepada memberikan murid penguasaan kemahiran yang diperlukan oleh dunia moden ([Kementerian Pendidikan Malaysia, 2024](#)). Pendidikan Jasmani adalah sebahagian daripada mata pelajaran Pendidikan Jasmani dan Pendidikan Kesihatan (PJPK) ([Kementerian Pelajaran Malaysia, 2000](#)). Ia juga merupakan mata pelajaran teras dalam kedua-dua KSSR dan KSSM. Tujuan PJPK adalah untuk memupuk modal insan secara keseluruhan, yang merangkumi fizikal, emosi, rohani, intelektual dan sahsiah. Oleh itu, ia adalah wajib bagi semua murid sekolah rendah dan menengah.

Surat Pekeliling Ikhtisas Bil.3/1979; Bil.2/1988; Bil.17/1998; Bil.25/1998; dan Bil.8/1990 (Pelaksanaan Mata Pelajaran Pelajaran Pendidikan Jasmani dan Pendidikan

Kesihatan) telah dikeluarkan oleh Kementerian Pendidikan Malaysia (KPM) bertujuan untuk memberi penegasan dan memastikan bahawa mata pelajaran PJPK mesti diajar dan dilaksanakan dalam waktu persekolahan kepada semua pengetua dan guru besar di sekolah (Kementerian Pelajaran Malaysia, 2010). Dinasihatkan supaya sekolah menetapkan mata pelajaran PJPK sebagai mata pelajaran wajib dan tidak boleh digantikan dengan mata pelajaran lain yang dianggap lebih penting (Husain et al., 2015). Sekolah perlu mengutamakan Pendidikan Jasmani kerana mata pelajaran ini bertujuan untuk meningkatkan kesejahteraan keseluruhan murid dan kecergasan fizikal mereka (Mathers & Loncar, 2006). Pendidikan Jasmani adalah penting untuk memupuk tabiat sihat, gaya hidup aktif, dan rasa kerja berpasukan. Pelaksanaan kurikulum Pendidikan Jasmani di sekolah adalah penting untuk perkembangan holistik murid, merangkumi kesejahteraan fizikal, mental dan emosi (Syafuruddin & Uswatul Hasanah, 2020). Selain itu, pengajaran dan pembelajaran (PdP) Pendidikan Jasmani membolehkan murid meneroka dan menemui minat mereka dalam pelbagai aktiviti sukan dan rekreasi. PdP Pendidikan Jasmani juga membolehkan mereka mencari dan mengembangkan bakat yang mungkin memberi jaminan kerjaya pada masa hadapan. Kliziene et al. (2021) mendakwa bahawa aktiviti ini membolehkan murid menemui minat dan bakat mereka sambil meningkatkan kemahiran hidup seperti daya tahan, kerja berpasukan dan kepimpinan.

Menurut Sibarani (2020) menyatakan bahawa pelaksanaan PdP Pendidikan Jasmani yang berkesan bergantung kepada pelbagai faktor. Ini termasuk reka bentuk kurikulum, kecekapan guru, penglibatan murid, peralatan dan kemudahan sukan, dan strategi pengajaran. Struktur yang lemah dalam pelaksanaan PdP PJ boleh menyebabkan penarikan diri dan aktiviti fizikal yang rendah di kalangan murid (Keejoon Yoon, 2019; Bigozzi et al., 2018). Oleh itu, guru Pendidikan Jasmani di sekolah mesti mempunyai pemahaman yang mendalam tentang pengetahuan dan kemahiran yang diperlukan untuk mengajar bidang tersebut (Marshall & Hardman, 2000).

Bagi memastikan murid membuat kemajuan dalam kecergasan fizikal mereka, adalah penting untuk menilai tahap pelaksanaan PdP Pendidikan Jasmani (Ali et al., 2020). PdP Pendidikan Jasmani Berjaya berdasarkan kemudahan dan peralatan sukan yang mencukupi yang diperlukan semasa aktiviti (Guan, 2020). Peralatan yang sesuai dan akses kepada kemudahan yang diselenggarakan dengan baik boleh meningkatkan pengalaman pembelajaran murid dan mendorong mereka untuk mengambil bahagian dalam aktiviti fizikal (Yang & Wu, 2019). Selain itu, reka bentuk kurikulum perlu dinilai semula untuk memastikan ia menyediakan pendekatan yang seimbang untuk Pendidikan Jasmani. Ini akan membolehkan waktu (masa atau jam) kelas yang mencukupi untuk aktiviti fizikal untuk murid, walaupun mereka mempunyai banyak tugas akademik (Marshall & Hardman, 2000; García-Hermoso et al., 2020). Hal ini boleh dicapai dengan menggunakan sistem penjadualan yang fleksibel yang memenuhi keperluan pendidikan fizikal dan akademik tanpa menjejaskan kedua-duanya (Rokhayati et al., 2017; Chin et al., 2019).

1.1. Permasalahan Kajian

Pendidikan Jasmani adalah penting untuk meningkatkan kecergasan fizikal dan kesejahteraan holistik murid. Namun begitu, PdP Pendidikan Jasmani tidak dilaksanakan dengan baik di sekolah menengah Malaysia (Scholer & Teoh, 1980; Mohamed et al., 2019). Terdapat banyak bentuk isu ini, seperti cara kurikulum dilaksanakan, cara menilai keputusan pembelajaran, dan cara aktiviti Pendidikan Jasmani disepadukan.

Kurikulum Pendidikan Jasmani di Malaysia semasa bertujuan untuk mengajar semua murid mengenai perkembangan psikomotor, kognitif dan afektif. Walau bagaimanapun, terdapat beberapa masalah yang menghalang PdP Pendidikan Jasmani daripada dilaksanakan dengan baik di sekolah menengah. Antara isu-isu ini termasuk peruntukan masa kurikulum yang tidak mencukupi, kekurangan sumber dan kemudahan, guru Pendidikan Jasmani yang tidak mempunyai latihan yang mencukupi, dan tumpuan lebih kepada kejayaan akademik daripada kecergasan fizikal murid (Lynch & Soukup, 2017).

Halangan utama kepada pelaksanaan PdP Pendidikan Jasmani di sekolah menengah ialah kekurangan guru yang mahir (Liu, 2011; Lynch & Soukup, 2017; Ali et al., 2020). Dalam Pendidikan Jasmani, penyampaian PdP yang berkualiti rendah menjadi lemah, yang akhirnya memberi kesan kepada kecergasan dan kesejahteraan holistik murid. Selain itu, sumber dan kemudahan yang terhad menghalang lagi potensi pengalaman Pendidikan Jasmani yang menarik dan komprehensif untuk murid. Kekurangan sumber penting ini, termasuk peralatan sukan, kemudahan dan ruang, menyekat skop aktiviti fizikal dan peluang pembelajaran praktikal (McKenzie & Lounsbery, 2009; McNeill et al., 2009; Mohamed et al., 2019; Van Dau et al., 2020; Som, 2020).

Peruntukan masa kurikulum yang tidak mencukupi (Lynch & Soukup, 2017; Setiadi et al., 2018) adalah satu lagi halangan untuk melaksanakan PdP Pendidikan Jasmani dengan baik dan teratur. Pendidikan Jasmani sering diabaikan dalam jadual waktu sekolah kerana murid bersaing dan perlu berjaya dalam mata pelajaran yang ada peperiksaan piawai yang lebih diberi keutamaan bagi mengejar kedudukan sekolah di negara (Silverman et al., 1988; Marshall & Hardman, 2000; Kennewell & Morgan, 2006; Som, 2020).

1.2. Objektif Kajian

Menentukan standard kualiti tahap pelaksanaan pengajaran dan pembelajaran Pendidikan Jasmani di sekolah menengah Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur.

2. Sorotan Literatur

Kurikulum Pendidikan Jasmani yang sama digunakan di semua sekolah rendah dan menengah di Malaysia. Menurut Mustafa dan Salleh (2019), kurikulum ini direka untuk mendorong murid untuk mengambil bahagian dalam aktiviti fizikal, kesihatan, dan kesejahteraan. Semua murid mesti menghadiri kelas Pendidikan Jasmani, dan mereka dikehendaki mengambil bahagian dalam pelbagai aktiviti fizikal, seperti permainan, sukan, dan latihan kecergasan. Tujuan kurikulum Pendidikan Jasmani Malaysia ialah untuk membantu murid membina tabiat sihat yang boleh dikekalkan sepanjang hayat mereka. Menurut Hsiao dan Chen (2016), matlamat utama kelas Pendidikan Jasmani adalah untuk meningkatkan kemahiran penting seperti koordinasi, keseimbangan, kekuatan dan daya tahan. Pada usia muda, murid memperoleh kebolehan pergerakan asas seperti berlari, melompat dan melontar, mereka terus memperoleh kebolehan ini sepanjang sistem persekolahan.

Program kecergasan berkualiti tinggi dengan tumpuan kepada kecergasan fizikal kini menjadi tumpuan utama pergerakan global (Ayenigbara, 2020). Di Malaysia, ramai pendidik fizikal dan penganalisis mengalami kebimbangan yang sama. Dalam kajian mereka, Mokmin dan Ridzuan (2022) menyatakan bahawa Pendidikan Jasmani adalah sebahagian daripada sistem pendidikan Malaysia dan bertujuan untuk mengajar murid sikap, pengetahuan dan kemahiran yang diperlukan untuk menjalani gaya hidup yang aktif dan sihat.

Pelaksanaan PdP Pendidikan Jasmani adalah penting untuk keberkesanan program (Ujang et al., 2020). Bagi memastikan Pendidikan Jasmani disampaikan dengan berkesan, guru mesti mempunyai kepakaran yang tinggi serta strategi PdP yang berkesan yang menggalakkan minat dan pembelajaran murid. Walau bagaimanapun, guru Pendidikan Jasmani mesti sentiasa meningkatkan kemahiran dan pengetahuan mereka untuk memastikan pelajaran Pendidikan Jasmani berkesan dan memberi impak. Oleh itu, guru Pendidikan Jasmani perlu menggabungkan pelbagai aktiviti dan strategi PdP untuk memenuhi gaya pembelajaran dan minat yang berbeza. Dengan menggalakkan kerja berpasukan, kerjasama, dan semangat kesukanan, guru boleh mewujudkan persekitaran pembelajaran yang positif dan inklusif.

Selain itu, guru Pendidikan Jasmani yang berkelayakan dan berdedikasi diperlukan untuk memastikan murid menerima program Pendidikan Jasmani yang berkualiti tinggi. Ini boleh dicapai dengan meningkatkan peluang guru Pendidikan Jasmani untuk pembangunan profesional dan latihan (Carl et al., 2023). Dalam kajian yang dilakukan oleh Eng dan Wei (2021), kekurangan guru Pendidikan Jasmani yang berkelayakan adalah isu utama yang perlu ditangani di Malaysia. Ini akan mendorong lebih ramai orang untuk menjadi guru Pendidikan Jasmani dan mendorong guru semasa untuk berkembang sebagai profesional. Selain itu, guru Pendidikan Jasmani harus diberi peluang untuk pembangunan profesional dan latihan untuk meningkatkan pengetahuan dan kemahiran mereka. Ini boleh termasuk mendapatkan ijazah lanjutan dalam Pendidikan Jasmani atau bidang yang berkaitan, menghadiri seminar dan persidangan, dan mengambil bahagian dalam program pembangunan profesional yang berterusan.

Untuk memastikan murid menerima pendidikan yang menyeluruh, adalah penting untuk menggabungkan pelbagai aktiviti dan strategi PdP Pendidikan Jasmani yang sesuai dengan gaya pembelajaran dan minat mereka. Ini termasuk memasukkan teknologi ke dalam Pendidikan Jasmani, seperti menggunakan penjejak kecergasan dan sumber digital untuk memantau kemajuan dan menetapkan matlamat. Ini adalah topik yang sangat berfaedah kerana teknologi membolehkan murid memantau kemajuan mereka dan menetapkan matlamat kecergasan yang boleh dicapai. Penjejak kecergasan, contohnya, boleh digunakan oleh murid untuk merekodkan kemajuan mereka dalam satu arah tertentu, memantau kadar denyutan jantung mereka dan memantau langkah mereka.

3. Metod Kajian

Penyelidikan kuantitatif ini bertujuan untuk menilai pelaksanaan PdP Pendidikan Jasmani di sekolah WPKL berdasarkan watak dan isu yang berkaitan dengan pelaksanaannya. Soal selidik senarai semak digunakan untuk menentukan tahap keberkesanan pelaksanaan PdP Pendidikan Jasmani. Tujuan soalan senarai semak adalah untuk mendapatkan maklumat tentang pelaksanaan PdP Pendidikan Jasmani di institusi pendidikan. Item Pendidikan Jasmani termasuk profil guru yang bertanggungjawab untuk PdP, kemudahan dan peralatan sukan, lokasi kelas sukan, peraturan pengurusan, penyelenggaraan dan keselamatan padang dan stor sukan, pemimpin sekolah, jumlah PdP yang mencukupi, peluang pengajaran untuk murid, dan peruntukan kewangan. Seperti yang dipercayai oleh pengkaji kajian, maklumat ini boleh membantu kita memahami masalah dan penyelesaian yang mungkin kerana penyelesaian sebenar kepada masalah mesti datang daripada orang yang benar-benar terlibat dalam situasi tersebut (Borg & Gall, 1979).

Beberapa buah sekolah di kawasan WPKL yang berbeza kemudiannya telah dipilih. Dari 89 sekolah, 27 mendapat nilai senarai semak keseluruhan, dan tahap pelaksanaan diklasifikasikan kepada tiga kategori: tinggi, sederhana dan rendah. Reka bentuk *Ex Post Facto* telah digunakan untuk menilai keberkesanan pelbagai pelaksanaan. Penyelidikan *Ex Post Facto* bersifat kausal-perbandingan. Penyiasatan *Ex Post Facto* mengumpulkan responden mengikut ketidaksamaan mereka pada ciri tertentu. Menurut [Landman \(1988\)](#), istilah "Ex Post Facto" digunakan untuk menerangkan eksperimen yang dikaji, bukannya menghasilkan rawatan, memerhati kesan eksperimen selepas ia berlaku secara semula jadi. Oleh itu, ia adalah penyelidikan yang mencari punca perhubungan antara kumpulan.

Sekolah menengah di negeri WPKL adalah lokasi penyelidikan setelah dipilih melalui zon, yang terdiri daripada beberapa negeri. Zon-zon ini terdiri daripada Zon Utara (Perlis, Kedah, Pulau Pinang dan Perak), Zon Tengah (Selangor, Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur dan Wilayah Persekutuan Putrajaya), Zon Selatan (Negeri Sembilan, Melaka dan Johor), Zon Timur (Kelantan, Terengganu dan Pahang), dan Zon Malaysia Timur (Sabah, Sarawak dan Wilayah Persekutuan Labuan). Zon, negeri, daerah, sekolah dan sampel dipilih dengan cara yang sama iaitu persampelan secara rawak. Jumlah kecil kolektif ini akan mengurangkan pilih kasih dan memudahkan pengurusan ([Chua, 2011](#)). [Miller \(2006\)](#) mencadangkan bahawa 30% daripada populasi harus diambil sebagai sampel untuk kajian, yang merupakan jumlah yang diperlukan untuk kajian ini. Bilangan sampel yang diperolehi, berdasarkan prinsip, jumlah yang didapati adalah 26.7 dan pengkaji genapkan nilai kepada 27 dari 89 populasi sekolah yang terdapat di WPKL dan jumlah ini mencukupi untuk mewakili tahap pelaksanaan PdP Pendidikan Jasmani di sekolah menengah WPKL.

Tujuan kajian ini adalah untuk mengetahui sejauh mana PdP Pendidikan Jasmani dilaksanakan di sekolah menengah WPKL. Senarai semak SKPMg2 yang diubah suai digunakan untuk menentukan tahap pelaksanaan PdP Pendidikan Jasmani di Sekolah Menengah WPKL. Senarai semak ini terdiri daripada beberapa bahagian: maklumat am tentang sekolah; kemudahan sukan dan peralatan; kawasan yang disediakan untuk program Pendidikan Jasmani; pengurusan; garis panduan keselamatan dan penyelenggaraan peralatan sukan; kepimpinan sekolah; kecukupan PdP fizikal; pendidikan; penglibatan murid dalam PdP Pendidikan Jasmani; keselamatan murid; dan masa yang diperuntukkan untuk Pendidikan Jasmani.

Bagi mencari jawapan kepada persoalan kajian, data kajian semasa dikaji menggunakan aplikasi *Statistical Package for the Social Sciences* edisi 26 juga dikenali sebagai SPSS. Data akan dianalisis secara deskriptif. Berdasarkan skor mentah daripada soal selidik SKPMg2, kaedah deskriptif ini akan menghasilkan nilai-nilai min dan sisihan piawai. Nilai yang diperolehi akan menunjukkan status pelaksanaan PdP Pendidikan Jasmani di sekolah-sekolah tertentu.

4. Hasil Kajian

Analisis maklumat dari semua latar belakang responden adalah berbentuk deskriptif. Secara keseluruhan, setelah dilakukan analisis penerokaan maklumat, jumlah responden dalam kajian ini adalah sebanyak N=27. Hasil kajian menunjukkan bahawa guru PJK yang paling ramai adalah guru perempuan, dengan 15 orang (55.6%), diikuti oleh 12 orang guru lelaki (44.4%). Responden kajian itu dibahagikan kepada tiga kumpulan umur: 25-36, 37-42, dan 43-59 ([Kasa, 2012](#)). Majoriti responden berumur antara 25 dan 36

tahun secara purata. Hasil kajian menunjukkan bahawa 16 orang responden berumur 25-36 tahun (59.3%), manakala 5 orang responden berumur lebih daripada 37-42 tahun (18.5%), dan 6 orang responden berumur 43-59 tahun (22.2%).

Dalam kajian ini, salah satu aspek demografi yang diambil kira ialah pengalaman mengajar (Kasa, 2012). Terdapat tiga senario yang berbeza untuk pengalaman mengajar: dari 1 hingga 3 tahun, 4 hingga 10 tahun, dan lebih daripada 11 tahun. Menurut dapatan yang ditunjukkan dalam Jadual 1, 8 guru (29.6%) daripada responden mempunyai pengalaman mengajar dalam tempoh 1 hingga 3 tahun. 12 guru (44.4%) daripada responden, mempunyai pengalaman mengajar dari 4 hingga 10 tahun, dan mereka adalah sebahagian besar daripada kajian ini. Sebanyak 7 guru (26%) daripada responden mempunyai pengalaman mengajar lebih daripada 11 tahun.

Jadual 1: Ciri-ciri demografi responden

Demografi		n	Peratus (%)
Jantina	Lelaki	12	44.4
	Perempuan	15	55.6
Umur	25 – 36 tahun	16	59.3
	37 – 42 tahun	5	18.5
	43 – 59 tahun	6	22.2
Pengalaman Mengajar	1 – 3 tahun	8	29.6
	4 – 10 tahun	12	44.4
	11 – 36 tahun	7	26.0

Berdasarkan maklumat yang dikumpul oleh guru-guru PJK di pelbagai sekolah, jumlah skor pelaksanaan bagi setiap sekolah dikira dan dikelaskan mengikut tahap pelaksanaan berikut (Kementerian Pelajaran Malaysia, 2010):

- i. Tahap pelaksanaan tinggi: 80 hingga 100 peratus.
- ii. Tahap pelaksanaan sederhana: Jumlah Skor 40 hingga 79 peratus.
- iii. Tahap pelaksanaan rendah: Jumlah skor 0 atau 39 peratus.

Jadual 2 menunjukkan pengelasan tahap pelaksanaan PdP Pendidikan Jasmani di sekolah yang terlibat berdasarkan markah soal selidik SKPMg2. Daripada 27 buah sekolah yang terlibat, PdP Pendidikan Jasmani ditunjukkan di 7 buah sekolah yang tinggi (25.9%), 14 buah lagi sederhana (51.9%), dan 6 buah sekolah yang rendah (22.2%). Ini menunjukkan bahawa secara majoriti tahap pelaksanaan PdP Pendidikan Jasmani di sekolah menengah di WPKL adalah di tahap sederhana.

Standard 1 Kepimpinan bagi sekolah pelaksanaan tahap tinggi menunjukkan skor min tertinggi (M=8.52, SP= .91), diikuti sekolah pelaksanaan tahap sederhana (M= 6.62, SP= 1.77) dan sekolah pelaksanaan tahap rendah (M= 3.76, SP= 1.01). Bagi Standard 2 Pengurusan Organisasi, sekolah tahap pelaksanaan tinggi turut menunjukkan skor min tertinggi (M=12.63, SP= .96), diikuti sekolah pelaksanaan tahap sederhana (M= 10.21,

SP=2.12) dan sekolah pelaksanaan tahap rendah (M= 5.61, SP=.96). Dapatan juga turut menunjukkan sekolah pelaksanaan tahap tinggi memperolehi skor min tertinggi dalam tiga standard yang lain iaitu Standard Pengurusan Kurikulum (M= 17.92, SP=1.48), Pembelajaran dan Pemudahcara (PdPc) (M= 18.33, SP=1.46) serta Kemenjadian Murid (M= 27.86, SP= 3.46) diikuti sekolah pelaksanaan tahap sederhana tiga standard iaitu Standard Pengurusan Kurikulum (M= 14.54, SP= 2.53), Pembelajaran dan Pemudahcara (PdPc) (M= 14.18, SD= 2.21) (M= 14.02, SP= 7.82) serta Kemenjadian Murid. Pelaksanaan tahap rendah pula bagi Standard Pengurusan Kurikulum (M= 7.83, SP=2.13; Pembelajaran dan Pemudahcara (PdPc) (M= 8.11, SD=1.02) serta Kemenjadian Murid (M= 8.35, SD= 3.45). Ini menunjukkan setiap aspek pelaksanaan PdP Pendidikan Jasmani bagi sekolah di tahap tinggi adalah lebih baik berbanding sekolah tahap sederhana dan rendah.

Jadual 2: Statistik deskriptif tahap pelaksanaan PdP Pendidikan Jasmani berdasarkan skor keseluruhan soal selidik

Jumlah Skor	Tahap Pelaksanaan	n	Peratus (%)
80 hingga 100	Tinggi	7	25.9
40 hingga 79	Sederhana	14	51.9
0 hingga 39	Rendah	6	22.2
Jumlah		27	100.0

Jadual 3 menunjukkan analisis deskriptif, min skor standard kualiti sekolah mengikut tahap pelaksanaan.

Jadual 3: Skor standard kualiti sekolah mengikut tahap pelaksanaan

Standard	Tinggi (n=7)		Sederhana (n=14)		Rendah (n=6)	
	Min	SP	Min	SP	Min	SP
Kepimpinan	8.52	.91	6.62	1.77	3.76	1.01
Pengurusan Organisasi	12.63	.96	10.21	2.12	5.61	.96
Pengurusan Kurikulum	17.92	1.48	14.54	2.53	7.83	2.13
Pembelajaran & Pemudahcara (PdPc)	18.33	1.46	14.18	2.21	8.11	1.02
Kemenjadian Murid	27.86	3.46	14.02	7.82	8.35	3.45
Jumlah Peratus Skor	85.32	3.83	59.12	9.87	33.51	3.81

5. Kesimpulan

Pengurusan sekolah mempunyai hubungan langsung dengan keberkesanan PdP Pendidikan Jasmani. Walaupun program pendidikan tradisional, PdP Pendidikan Jasmani tidak boleh dilaksanakan tanpa menyelesaikan masalah. Di Malaysia, prestasi guru, persekitaran pembelajaran, proses pembelajaran, kaedah pengajaran, pencapaian murid, dan lingkungan sekolah adalah semua elemen yang mempengaruhi kejayaan PdP Pendidikan Jasmani. Keadaan ini menyumbang kepada kajian mengenai keberkesanan PdP Pendidikan Jasmani di Malaysia dan objektifnya untuk meningkatkan kesejahteraan umum murid.

Secara keseluruhan, hasil kajian menunjukkan bahawa sekolah tahap tinggi melaksanakan PdP Pendidikan Jasmani adalah lebih baik berbanding sekolah tahap sederhana dan rendah. Walau bagaimanapun, standard kualiti tahap pelaksanaan PdP Pendidikan Jasmani di WPKL adalah berada pada tahap sederhana, dengan nilai $n=14$ (51.9%).

Pelbagai faktor, seperti perspektif guru, prinsip dan kepercayaan hidup mereka, mempengaruhi tahap pelaksanaan PdP Pendidikan Jasmani di sekolah. Guru memainkan peranan penting dalam menggalakkan pendidikan sebagai program yang menggalakkan guru untuk mengekalkan tumpuan yang kuat. Menurut [Shulman \(1987\)](#), guru perlu menggunakan pengetahuan kandungan untuk mengajar secara berkesan. Guru yang berkesan menggunakan pengetahuan kandungan boleh menjadikan PdP lebih objektif dan termotivasi. Selain itu, guru yang menggunakan pengetahuan kandungan dengan cara yang mudah, berkesan dan ringkas akan mempunyai kesan yang lebih positif terhadap pencapaian matlamat pengajaran. Guru dengan pengetahuan kandungan tinggi boleh melaksanakan proses PdP yang berkesan, seperti menyediakan pengajaran berkualiti, mengurangkan bilangan sumber pengajaran, memastikan pengajaran kualiti, meminimalkan komunikasi, dan menjamin pengajaran berkesan.

[Julismah \(2006\)](#) mencadangkan bahawa guru harus memberi tumpuan kepada pengetahuan kandungan murid semasa tahun pertama sekolah. Mereka juga harus menyediakan kurikulum yang lebih luas dengan kandungan yang lebih pelbagai. Pendekatan ini adalah penting untuk meningkatkan prestasi program pendidikan. Keadaan ini boleh menyebabkan pemahaman yang lebih baik tentang betapa pentingnya pendidikan di sekolah. Walaupun guru memainkan peranan penting dalam mencapai objektif PdP Pendidikan Jasmani, ramai guru dan organisasi memberi tumpuan kepada pencapaian akademik untuk mengekalkan status sekolah dan mengelakkan ketidaksempurnaan. Subjek mata pelajaran Pendidikan Jasmani sering diajar di luar kelas, jadi mungkin tiada perhatian dan tumpuan kepada peranan guru dalam PdP Pendidikan Jasmani.

Nilai mata pelajaran Pendidikan Jasmani akan meningkat jika guru dan ibu bapa memainkan peranan penting dalam mempromosikan pendidikan ini sebagai subjek yang sama pentingnya dengan mata pelajaran lain. [Kilue dan Muhamad \(2017\)](#) mencadangkan bahawa PdP Pendidikan Jasmani boleh lebih berkesan dan menyediakan sokongan maksimum untuk proses PdP melalui badan organisasi yang menyokong seperti kerajaan, di mana guru menggalakkan dan membimbing murid mengenai Pendidikan Jasmani dan bagaimana pelbagai aktiviti boleh dilaksanakan.

Kelulusan Etika dan Persetujuan untuk Menyertai Kajian (*Ethics Approval and Consent to Participate*)

Para penyelidik menggunakan garis panduan etika penyelidikan yang disediakan oleh Jawatankuasa Etika Penyelidikan Universiti Putra Malaysia (JKEUPM) dan Bahagian Perancangan dan Penyelidikan Dasar Pendidikan (EPRD), Kementerian Pendidikan Malaysia (KPM). Semua prosedur yang dilakukan dalam kajian ini yang melibatkan subjek manusia telah dijalankan mengikut piawaian etika jawatankuasa penyelidikan institusi. Kebenaran dan persetujuan mengikuti kajian turut diperoleh daripada semua peserta kajian.

Penghargaan (*Acknowledgement*)

Saya ingin mengucapkan ribuan terima kasih kepada semua pihak yang tidak putus-putus dalam usaha membantu menyempurnakan kajian ini. Selain itu, saya turut berterima kasih kepada rakan-rakan seperjuangan saya kerana telah banyak menghulurkan bantuan dan kerjasama bagi merealisasikan usaha menyempurnakan kajian ini dengan jayanya. Terima kasih juga kepada semua pihak responden yang terlibat dan memberikan sokongan dalam kajian ini dan memudahkan proses pengumpulan data sehingga selesai.

Kewangan (*Funding*)

Kajian dan penerbitan ini tidak menerima sebarang tajaan dan bantuan daripada mana-mana pihak.

Konflik Kepentingan (*Conflict of Interest*)

Penulis melaporkan tiada sebarang konflik kepentingan berkenaan penyelidikan, pengarang atau penerbitan kajian ini.

Rujukan

- Ali, Z., Khan, A., & Hussain, F. (2020). Evaluation of M. Sc Physical Education Program in Public Sector Institutions; Teachers' Perspective. *Global Regional Review, V(III)*, 204–213. [https://doi.org/10.31703/grr.2020\(v-iii\).21](https://doi.org/10.31703/grr.2020(v-iii).21)
- Ujang, A. F., Ch'ng, S. G., Ismail, S. B., Rahman, Z. A., Saad, L., Balakrishnan, M., Ngah, W. Y. W., & Hashim, M. N. (2020). Construction of cardiovascular endurance test norms for physical fitness teacher candidates in Malaysia. *Malaysian Journal of Sport Science and Recreation (MJSSR)*, 16(1). 19-25.
- Ayenigbara, I. O. (2020). The contributions of physical activity and fitness for the optimal health and wellness of the elderly people. *Journal of Gerontology and Geriatrics*, 68(1), 40–46. <https://doi.org/10.36150/2499-6564-351>
- Bigozzi, L., Tarchi, C., Fiorentini, C., Falsini, P., & Stefanelli, F. (2018). The Influence of Teaching Approach on Students' Conceptual Learning in Physics. *Frontiers in Psychology*, 9. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2018.02474>
- Borg, W. R. & Gall, M. D. (1979). *Educational Research* (3rd ed.). London: Longman.
- Setiadi, B., Soegiyanto, Rahayu, S., & Setijono, H. (2018). Evaluation of the 2013 Curriculum Implemented by Physical Education Teachers. *Proceedings of the 2nd Yogyakarta International Seminar on Health, Physical Education, and Sport Science (YISHPESS 2018) and 1st Conference on Interdisciplinary Approach in Sports (CoIS 2018)*. <https://doi.org/10.2991/yishpess-cois-18.2018.54>
- Carl, J., Bryant, A. S., Edwards, L. C., Bartle, G., Birch, J. E., Christodoulides, E., Emeljanovas, A., Fröberg, A., Gandrieau, J., Gilic, B., Van Hilvoorde, I., Holler, P., Iconomescu, T. M., Jaunig, J., Laudanska-Krzeminska, I., Lundvall, S., De Martelaer, K., Martins, J., Mieziene, B., Elsborg, P. (2023). Physical literacy in Europe: The current state of implementation in research, practice, and policy. *Journal of Exercise Science & Fitness*, 21(1), 165–176. <https://doi.org/10.1016/j.jesf.2022.12.003>
- Chin, M. K., Edginton, C. R., Tang, M. S., Phua, K. W., & Yang, J. Z. (2019). School and Community-Based Physical Education and Healthy Active Living Programs: Holistic Practices in Hong Kong, Singapore, and the United States. In *Elsevier eBooks* (pp. 325–337). <https://doi.org/10.1016/b978-0-12-812840-4.00026-8>

- Chua, Y. P. (2011). *Kaedah dan statistik penyelidikan: kaedah penyelidikan*. McGraw-Hill Education
- Van Dau, L., Huy, H. N., Van Ninh, L., Tan, N. M., & Yen, N. P. (2020). Physical Education for Students: Researching one University in Vietnam. *South Asian Research Journal of Humanities and Social Sciences*, 2(3), 205–209. <https://doi.org/10.36346/sarjhss.2020.v02i03.005>
- Sibarani, H. E. I. (2020). *Survey of Physical Education Facilities and Teaching and Learning Process of Physical Education in State High Schools in the Middle City of Tebing Tinggi Akademik Year 2018/2019*. <https://doi.org/10.2991/ahsr.k.200305.052>
- Eng, H. W., & Wei, F. C. (2021). Perception of Sport Science Undergraduates on The Jigsaw Learning Method. *Malaysian Journal of Sport Science and Recreation (MJSSR)*, 17(1), 50. <https://doi.org/10.24191/mjssr.v17i1.12724>
- García-Hermoso, A., Alonso-Martínez, A. M., Ramírez-Vélez, R., Pérez-Sousa, M. Á., Ramírez-Campillo, R., & Izquierdo, M. (2020). Association of Physical Education With Improvement of Health-Related Physical Fitness Outcomes and Fundamental Motor Skills Among Youths. *JAMA Pediatrics*, 174(6), e200223. <https://doi.org/10.1001/jamapediatrics.2020.0223>
- Guan, X. (2020). Research on Physical Education Training in Colleges and Universities Combined with Local Resources and Environmental Characteristics. *Journal of Physics: Conference Series*, 1549(4), 042091. <https://doi.org/10.1088/1742-6596/1549/4/042091>
- Hsiao, H.S., & Chen, J.C. (2016). Using a gesture interactive game-based learning approach to improve preschool children's learning performance and motor skills. *Computers & Education*, 95, 151–162. <https://doi.org/10.1016/j.compedu.2016.01.005>
- Husain, M. Z., Hasan, A., Wahab, N. B. A., & Jantan, J. (2015). Determining Teaching Effectiveness for Physical Education Teacher. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 172, 733–740. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2015.01.426>
- Julismah Jani, 2006. Peranan guru dalam memacukan pembangunan sukan di Malaysia. Teluk Danga. *International Games 2006 Convention*, 1: 1-10, Proceeding.
- Kasa, Z. (2012). Hubungan antara Nilai Kerja dan Faktor Demografi Guru Pelatih. *Jurnal Teknologi*. <https://doi.org/10.11113/jt.v41.723>
- Yoon, N. K. (2019). Issues needed for the development of the next national physical education curriculum. *Korean Journal of Sport Science*, 30(2), 360–370. <https://doi.org/10.24985/kjss.2019.118.2.360>
- Kementerian Pelajaran Malaysia. (2008). *Laporan Pengajaran Pendidikan Jasmani di Sekolah di Malaysia*. Jemaah Nazir dan Jaminan Kualiti, Sektor Laporan, Kementerian Pelajaran Malaysia.
- Kementerian Pelajaran Malaysia. (2010). *Laporan Pengajaran Pendidikan Jasmani di Sekolah di Malaysia*. Jemaah Nazir dan Jaminan Kualiti, Sektor Laporan, Kementerian Pelajaran Malaysia.
- Kementerian Pelajaran Malaysia. (2000). *Tambahan Kepada Surat Pekeliling Ikhtisas Bil.9/2000: Panduan Keselamatan Diri Pelajar Semasa Pengajaran Pendidikan Jasmani dan Kesihatan serta Kegiatan Kokurikulum dan Sukan Di Dalam dan Di Luar Kawasan Sekolah*. Kementerian Pelajaran Malaysia.
- Kementerian Pendidikan Malaysia. (2024). *Pelan Pembangunan Pendidikan Malaysia 2013-2025*. Kementerian Pendidikan Malaysia.
- Kennewell, S., & Morgan, A. (2006). Factors influencing learning through play in ICT settings. *Computers & Education*, 46(3), 265–279. <https://doi.org/10.1016/j.compedu.2005.11.001>
- Kilue, D., & Muhamad, T. A. (2017). Cabaran Pengajaran Subjek Pendidikan Jasmani di Sekolah Menengah di Malaysia [Challenges in The Teaching of Physical Education

- Subject in Malaysian Secondary Schools]. *Journal of Nusantara Studies (JONUS)*, 2(2), 53. <https://doi.org/10.24200/jonus.vol2iss2pp53-65>
- Kliziene, I., Cizauskas, G., Sipaviciene, S., Aleksandraviciene, R., & Zaicenkoviene, K. (2021). Effects of a Physical Education Program on Physical Activity and Emotional Well-Being among Primary School Children. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 18(14), 7536. <https://doi.org/10.3390/ijerph18147536>
- Landman, W. A. (1988). *Navorsingsmetodologiese Grondbegrippe*. Pretoria: Serva.
- Liu, X. (2011). On Reform Models of Physical Education in Secondary Vocational Schools. *Asian Social Science*, 7(2). <https://doi.org/10.5539/ass.v7n2p205>
- Lynch, T., & Soukup, G. J. (2017). Primary physical education (PE): School leader perceptions about classroom teacher quality implementation. *Cogent Education*, 4(1) 1348925. <https://doi.org/10.1080/2331186x.2017.1348925>
- Marshall, J., & Hardman, K. (2000). The State and Status of Physical Education in Schools in International Context. *European Physical Education Review*, 6(3), 203–229. <https://doi.org/10.1177/1356336x000063001>
- Som, M. F. M. (2020). Model Practice Of Pedagogical Reasoning And Action Teaching in The Secondary School Physical Education Teachers in Selangor. *Educational Administration Research and Review*, 4(1), 88–97. <https://doi.org/10.17509/earr.v4i1.26198>
- Mathers, C. D., & Loncar, D. (2006). Projections of Global Mortality and Burden of Disease from 2002 to 2030. *PLoS Medicine*, 3(11), e442. <https://doi.org/10.1371/journal.pmed.0030442>
- McKenzie, T. L., & Lounsbery, M. A. F. (2009). School Physical Education: The Pill Not Taken. *American Journal of Lifestyle Medicine*, 3(3), 219–225. <https://doi.org/10.1177/1559827609331562>
- McNeill, M., Lim, N. B. S. C., Wang, C. K. J., Tan, W. K. C., & MacPhail, A. (2009). Moving towards quality physical education: Physical education provision in Singapore. *European Physical Education Review*, 15(2), 201–223. <https://doi.org/10.1177/1356336x09345224>
- Miller, D.K. (2006). *Measurement by the physical educator: Why and how*(5thed), Singapore: McGraw Hill.
- Mohamed, A. M. D., Amri, S., Kok, L. Y., & Abdullah, B. (2019). Factors Influencing the Implementation Level of Physical Education in Selangor Primary Schools. *International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences*, 9(13). <https://doi.org/10.6007/ijarbss/v9-i13/6898>
- Mokmin, N. A. M., & Ridzuan N. N. I. B. (2022). Immersive Technologies in Physical Education in Malaysia for Students with Learning Disabilities. *IAFOR Journal of Education*, 10(2), 91–110. <https://doi.org/10.22492/ije.10.2.05>
- Mustafa, M. A., & Salleh, N. M. (2019). Sport Education in Primary School in Malaysia. *International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences*, 8(12). <https://doi.org/10.6007/ijarbss/v8-i12/5318>
- Rokhayati, A., Nur, L., Elan, N., & Gandana, G. (2017). Tactical Approach to Increase Motivation for Learning Students on Physical Education Teaching in Primary Schools. *IOP Conference Series: Materials Science and Engineering*, 180, 012259. <https://doi.org/10.1088/1757-899x/180/1/012259>
- Scholer, E. A., & Teoh, T. L. (1980). Teacher Training in Physical Education in Malaysia. *Journal of Physical Education and Recreation*, 51(1), 74–77. <https://doi.org/10.1080/00971170.1980.10622014>

- Shulman, L. (1987). Knowledge and Teaching: Foundations of the New Reform. *Harvard Educational Review*, 57(1), 1–23. <https://doi.org/10.17763/haer.57.1.j463w79r56455411>
- Silverman, S., Tyson, L. A., & Morford, L. M. (1988). Relationships of organization, time, and student achievement in physical education. *Teaching and Teacher Education*, 4(3), 247–257. [https://doi.org/10.1016/0742-051x\(88\)90004-2](https://doi.org/10.1016/0742-051x(88)90004-2)
- Syafruddin, N., & Hasanah, U. (2020). *Review on the Implementation of Physical Education Learning*. <https://doi.org/10.2991/assehr.k.200805.075>
- Yang, Z., & Wu, L. (2019). The Promotion Effect of School Physical Education on Physical Health of Young Children. *Proceedings of the 4th International Conference on Contemporary Education, Social Sciences and Humanities (ICCESSH 2019)*. <https://doi.org/10.2991/iccessh-19.2019.134>